

בס"ד, ז' חשוון, תש"פ

5 נובמבר, 2019

הסכ' - 57.שפ

לכבוד
הרב שי הירש הי"ו

מכהב ברכה

ראיתי את עלי ספרך "אוצר ישראל בגבורת", ספר ההולך סובב אחר חשיבות השירות בצה"ל. מרבית הדברים שmobאים, הם ליקוט מדבריהם של גדולי ישראל בדורות האחראונים שהוו בעיניהם את תקומת מדינת ישראל והתייחסו למעמד מכונן זה.

גדולי ישראל בעיני הבדולח שלהם, ראו וידעו לבטא את תהושותיהם לגבי הצבא העברי שקדם בארץ ישראל, שייעודו העיקרי הוא להגן על תושביה ולשמור על אדמתה.

יהודו של צבא ישראלי אינו רק בכוחו אלא בעיקר ברוחו, "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה'". וכי המלחמה של העם היושב בציון מאז ומתמיד, היו עוז רוחו ואמונתו באלוקו. משום כך, האzo "והיה מהניך קדוש" - זה צו אלקיו שמחייב אותנו לשמר על גדרי ההלכה במסגרת הצבאית.

מסירות הנפש של הנער הישראלי שמחרף נפשו להגנת העם והארץ, ראויה להערכתה.

לצערנו, בעת האחרון עדים לנו לכרטום במספר נושאים שהם מיסודות הדת ופשו בקרבת מחנהנו. דברים שיש בהם פגיעה קשה בתורת ישראל, יותר מכך, ישנם גורמים רבים שימושיים על זכותם של שומרי תורה ומצוות לקיים אורח חיים כאמורם בעת שירותם. ברור שמנהגי הצבא מבקשים לסייע לכל אחד לשרת בלי סתרה לאורה חייו, אבל עדין יש מקום לשפר.

אפשרו נטיה לכך על שהשכלת להציג את הדרך שילכו בה גם במסגרת צבאיות מתוק שמירה על גדרי ההלכה. علينا לדעת כי עבודה הצבאה אינה דוחה איסור תורה זולת מה שיש בו צורך לעצם מאבק המלחמה, וחיל שלא נמצא בשעת מערכת דין ככל בית ישראל לקיים התורה על כל פרטיה ודקדוקיה.

הנני תקופה כי ספר זה יהווה מגדלור למסורת של שילוב קיום תורה במערכות ישראל, ותפילה בפי לזכות ב Maher לימים בהם "לא ישא גוי אל גוי חרב... ומלאה הארץ דעה את ה'".

ברוך בכל לב

דוד לاؤ

הרבה הראשי לישראל

נשיא בית הדין הרכני הגדול

